

NŐI HULLÁMHOSSZ

MAGAZIN

FARSANG
MINDENHOL

Farsangi
kavalkád
az élet

Tarot: A nő a világ
leghíresebb
paklija mögött

TÉLBŐLA
TAVASZBA -
VÁRAKOZÁS

2. SZÁM
2024. FEBRUÁR

FARSANG MINDENHOL

A húszas éveim közepén fogott meg a farsang különleges atmoszférája Galíciában, Spanyolországban, ahol a Föld Barátainál (Amigos da Terra) eltölthettem egy teljes évet önkéntesként, mondanám, mintha tegnap lett volna, de azóta két évtized is eltelt már, az ottani farsang hangja és illata azonban a mai napig a zsigereimben él. Sok dolgot tanultam meg akkor ott Galíciában a farsangról, de aztán részt vehettem Szlovéniában, Ptuj városában is „kurentovanje”-n, majd Mohácson a búsójáráson, és megértettem, hogy a farsangot bárhol is ünnepeljék, annak különleges varázsa van. Ebben az időszakban a farsang életérzése pár napra az egész világot átjárja, akit pedig egyszer már megérintett a varázsa, annak az ünnep megélése az évek alatt egyre csak mélyülhet, újabb és újabb értelmet nyerve.

Mire taníthat meg a farsangi időszak? Élj a mának, élj a pillanatnak! Felejtsd el, hogy honnan jöttél, felejtsd el, hogy hová tartasz, felejtsd el, hogy ki vagy! Vedd le az álarcod vagy öltözd fel egy álarcot, légy az, aki csak akarsz, lehetsz bárki, aki csak akarsz! Játssz, mint egy gyermek! Érezd a ritmust, vedd át a lökötést! Nevezz, táncolj, lazán, könnyedén és érezd jól magad! Űzd el a sötétséget, várd a fényt, riaszd el a telet, csalogasd a tavaszt!

Ez az írás Galíciába, Spanyolországba röpit és végig vezet a farsangi időszakon vízkeresztől egészen hamvazószerdáig.

Galíciában a farsangolásnak nagy hagyománya van, aki egyszer végig éli, annak a télűző ritmusok a szívében lökötnek tovább mindörökre. A régió több településén már januártól indul a felkészülés az ünnepekre, így az emberek közel két hónap vigasság elé néznek, megalapozva a jókedvet az egész évre előre. Xinzo de Limiában öt hetes a karneváli időszak, és talán a leglátogatottabb település a térségben ebben az időszakban, sokan kíváncsiak Ourense, Laza, Castro de Laza, Verín, Maceda, Vilariño de Conso, Viana do Bolo, Vilaboa, Manzaned, Ulla felvonulásaira is. Aki egyszer szeretné magát újra gyereknek érezni, aki szeretné elfeledni a stresszes munkanapokat, szeretne „csak úgy lenni”, az látogasson el farsang idején Galíciába, vigye el a legrosszabb ruháit a karneválra, amit már nem sajnál, legyen nála egy kényelmes jelmez, aktívan vegyen részt minden fontosabb eseményen, és garantáltan kicserélődik. Átélhet egy igazi újjászületést!

V Í Z K E R E S Z T

O U R E N S E

Ourense városában vízkeresztkor kezdődik a farsangi őrület. Megjönnek a Három Királyok. A gyerekek sikongattak, a tömeg sorfalat áll az utcákon, a kocsikaravánokról Gáspár, Menyhért és Boldizsár szórja a cukorkát, amit a nép kapdos birkamód. Örömnep a javából. A város díszbe öltözik, önfeledt móka és göndör kacagás gurul végig a városon. Itt a farsang! Már az egész város erről beszél!

Január hatodika után a Három Királyok hazamennek és magukkal viszik a maradék karácsonyi ajándékokat a boltok polcairól, így történhet meg az, hogy a megüresedő helyeket még nem a Valentin napi szivecskék, de még nem is a csokinyulak, hanem a káprázatosabbnál félelmetesebb farsangi jelmezek, fejdíszek, parókák, maskarák, műhajak, műszakállak, műfogak árasztják el. Az üzletekben vásárlók tömege hömpölyög, akik nem csak a gyerekek számára vásárolnak. Nők és férfiak, fiatalok és idősek megszállottan keresik lelkük torz vagy épp pontos mását a jelmezek között. Amolyan bolondokházához kezd hasonlítani ilyenkor Ourense az őrült-jelmezeket próbáló izgatót vásárlókkal.

3 H É T T E L A F A R S A N G V A S Á R N A P E L Ő T T I V A S Á R N A P O N : " D O M I N G O F A R E L E I R O " , " F A R E L A D A "

X I N Z O D E L I M I A

A lisztes vasárnapon a hagyomány szerint jellemzően a fiúk liszttel, cipőboksszal, rozsdával szórják meg az embereket, különösen a lányokat és a nőket. A liszt szórás sok farsangi hagyományban megtalálható, egy termékenységi és termékenyítési rituálé volt, amelyet régen a férfiak és nők végeztek. Mára a bolondozás maradt meg belőle. Manapság mindenki mindenkit szór, és főként csak liszttel. Vannak azonban íratlan szabályok. A liszt-csata látszólagos káosza ellenére az abban résztvevők figyelnek, arra például, hogy lisztet ne dobjanak a szembe, az autókba vagy az ablakokba (állítólag).

Xinzo de Limia-ban könnyen átélheted ezt a különleges hangulatú rendezvényt. Évről-évre százak gyűlnek össze a főtér (Praza Maior) területén, hogy belekezdjenek Galícia leghosszabb farsangi időszakába, egy lisztharcban összecsapó helyiek és látogatók eseményével. Ilyenkor közel ötszáz kiló liszt száll a szélben. Ha még nem láttál ilyet, próbáld ki!

**2 HÉTTEL A
FARSANGVASÁRNAP
ELŐTTI VASÁRNAPON:
"DOMINGO OLEIRO"**

A cserepes vasárnapon a főtéren összegyűlnek az emberek, jellemzően a férfiak körben állnak, ahová megérkezik egy nagy cserépedényeket, köcsögöket szállító kocsis. A férfiak egymásnak dobálják a cserépedényeket, amelyeket volt idő, hogy megtöltöttek borral, vízzel, liszttel is. Ha valaki kiejti a kezéből a köcsögöt, az a közönség előtt nevetségessé válik és fizetnie kell egy kört a helyi kocsmában a barátoknak.

**1 HÉTTEL A
FARSANGVASÁRNAP
ELŐTTI CSÜTÖRTÖKÖN:
"XOVES DE COMPADRES"**

A férfiak csütörtökének eredete a nemek közötti küzdelem ősi rítusából származik, amelyben a lányok megpróbálták felülkerekedni az őket elnyomó fiúkon, ezért a fiúkat jelképező bábukat készítettek, amiket aztán megpróbáltak elégetni. Ezt a fiúk persze nem hagyhatják. A fiúk lisztet szórtak a lányokra, és meg kellett szerezniük a babákat, majd a vízbe hajítani. Ourenseben a férfi baráti társaságok nagy csapatokban közösen járják a település vendéglátóipari egységeit, mennek bárról - bárra, esznek és isznak. A nők csak akkor léphetnek be a bárakba, ha férfiruhát öltenek. A gyerekek ilyenkor vidáman kergetőznek a város főterén. Viana do Boloban szintén csak férfiak mehetnek el közösen vacsorázni, és ekkor kerül fel a település főterére a vas tartóoszlopra a „lardeiro”, amely egy életnagyságú férfit ábrázoló farsangi bábú, és várja „lardeirá”-jának társaságát a következő csütörtökön.

**1 HÉTTEL A
FARSANGVASÁRNAP
ELŐTTI VASÁRNAPON:
"DOMINGO CORREDOIRO"**

A futtatás vasárnapján, a hagyományok szerint valahol a fiúk és a lányok vizet, rothadt tojást, sarat, iszapot, hangyákat dobáltak az emberekre, másutt kakasjátékokat rendeztek, ahol a fiataloknak meg kellett próbálniuk megütni a kakasok fejét botokkal vagy a kezükkel. Aki meg tudta ölni a kakast, az el is vihette. A kisebb gyermekek játék-változatában a kakast bezárták egy kamrába, ahol a gyerekek addig futtaták, hajszolták, amíg az kimerült. Ezután pedig nagyszerű ételeket készítettek kakasokból. Mára ezek a hagyományok kezdenek kikopni a karneválból, viszont az emberek összegyűlnek a főtéren, jelmezekben és mulatnak, Xinzo de Limiában például a pantallasok* kíséretében.

*A „pantalla” Xínzo de Limia jelmezes embere, az Entroido (karnevál) főszereplője, neve pedig az általa viselt maszk tetejére festett képekre utal, amelyet asztrális motívumok vagy totem állatok díszítenek. A pantalla fehér ingből, fekete nadrágból, piros vagy fekete köpenyből, piros sálból és fekete cipőből álló jelmezt visel, a tehénkolompot tartó piros övvel. A pantalla két vagy több felfűjt, kiszáradt szarvasmarhahólyagot is hord, amelyek zsinórokra vannak rögzítve, ezeket ütögeti össze ugrálva, és adja meg a farsang hangját és ritmusát, megijesztve a nőket, gyerekeket és az idegeneket. A pantallasok feladata, hogy senki ne menjen be jelmez nélkül a város főterére vagy a környező utcákra. A pantallasok csoportosan járnak, és akit rajtakapnak azon, hogy nincs jelmeze, azt beviszik a legközelebbi kocsmába, és kénytelen venni a pantallasoknak egy kör bort.

FARSANGVASÁRNAPOT MEGELŐZŐ CSÜTÖRTÖK: "XOVES DE COMADRES"

A nők csütörtökjén megismétlődik az előző heti csütörtök rituáléja, csak épp mindenben fordítva.

VERÍN

A női csütörtökön Verínben a "xoves de comadres" a farsang nyitánya. A hagyomány szerint a farsang előtti csütörtökön nagymama, anyuka, asszony, kisasszony, leány, barátnők elmentek együtt vacsorázni, persze mindegyikük farsangi jelmezben. Állítólag ilyenkor a férfiaknak tilos volt kitenniük a lábukat az utcára. Ha az asszonyok rajtakaptak egy férfit, aki ezt a szabályt megszegte, azt jól elnászpángolták. Ma már ezt is másképpen csinálják. Sőt! A férfiak előszeretettel mutatkoznak csinibabaként, és ragyogó jelenségekként vonulnak tömegesen az utcákon, miniszoknya, neccharisnya, kitömött melltartók, szőrös mély dekoltázsok, magassarkú cipők kopognak csalinkázva a macskaköveken.

A farsangi vacsora fantasztikusan fenséges fogásai hatalmas adagokban kerülnek az asztalra, mert a gallegok is nagyon szeretik a hasukat és a fogások mellé folyik a bor és a helyi licor café.

·Előétel: sonka, tintahal-karikák és languszták.

·Második fogás: kéttenyeremnyi sült hús, sült krumpli.

·Desszert: 3 féle karneváli sütemény (filloas de carnaval – farsangi palacsinta, orejas de entroido – farsangi fülek, bica de Laza – lazai sütemény).

Orejas de Entroido – Karneváli fülek

A galíciai karneválok egyik legjellemzőbb desszertje a palacsinta mellett a sült fülek. A tészta elkészítése nagyon egyszerű, csak lelkes dagasztás kell hozzá. A tésztát pihentetni kell, hogy amikor elkezdjük nyújtani, gond nélkül kezelhető legyen. Ideális esetben a tésztából egy jó adagot ki kell nyújtani (nagyon vékonyra) és utána megsütni, így minden figyelmet a sütésre lehet fordítani. A fülek hamar megpirulnak.

Hozzávalók:

Tésztához (ez a tészta nem tartalmaz cukrot vagy élesztőt!)

·500 g liszt + csipet só

·2 L-es méretűtojás

·100 g olvasztott vaj

·120 ml szobahőmérsékletű tej + (60 ml tartalék arra az esetre, ha a dagasztás során esetleg hozzá kell adni)

·Egy narancs és egy citrom reszelt héja (kezeletlen gyümölcsöket válasszunk!)

·12 ml ánizsszesszencia

·Olaj a sütéshez (napraforgó)

Szóráshoz:

·porcukor

Elkészítése:

Üsd bele a tojásokat egy tálba, add hozzá a citrom és a narancs reszelt héját, majd add hozzá a tejet, a hideg olvasztott vaját és az ánizst, a keveréket jól verd fel. Kis adagokban add hozzá a lisztet és keverd össze egy fakanállal. Keverés közben még lisztet adhatsz hozzá, amíg össze nem áll a tészta, de ha szükséges, abból a 60 ml tejből egy keveset (vagy az egészet) is hozzáadhatod, ha a tészta úgy kívánja. Amikor az összes liszt majdnem bedolgozásra került, lisztezett munkalapra borítsd ki a tésztát. Dagaszd lelkesen, a jó tészta sikere az, ha beleteszed azt a szeretetenergiát a dagasztásba, amíg teljesen össze nem áll a tészta. Dolgozhatsz persze robotgéppel is, az ideális az, ha körülbelül 8-10 percig dagasztja a gép a tésztát.

Ha jól összegyúrtad a tésztát, gömböcöt formázol belőle, lisztet szórsz rá, letakarod és legalább fél - egy órát pihenteted. Ha elkészültél vele, de nem akarod azonnal felhasználni, akkor csomagold be a tésztát frissen tartó fóliába és hagyd a hűtőszekrényben. Felhasználáskor vedd ki a hűtőszekrényből és hagyd szobahőmérsékleten egy órát, mielőtt elkezdenél vele dolgozni.

Szedj le a tésztából kis adagokat (25 és 30 g között van egy adag) és nagyon vékonyra nyújtsd ki őket. Amikor elkészültél a nyújtással, tegyél egy serpenyőt bő olajjal a tűzre, és hagyd felmelegedni (kb. 175° vagy 180°C) és kezd el sütni a kinyújtott vékony tésztaalapokat. Vigyázz! A tészta gyorsan kisül, ezért nagyon oda kell figyelni a serpenyőre. Ha kisültek a farsangi fülek, tedd őket nedvszívó konyhai papírra, majd onnan egy tálba és szórd meg porcukorral a tetejüket.

Jó étvágyat!

Egy ilyen vacsora éjfél körül ér véget, ahonnan mindenki a főtérre megy, hogy részt vegyen a farsang-királynő gyertyás fogadásán, majd nevet és táncol hajnalig. A királynő általában a falu egyik legidősebb, legráncosabb, legnépszerűbb asszonya, aki királykisasszony-jelmezt és kellemesen erőteljes arcfestéket visel. A város lányainak apraja nagyja és a nőnek öltözött férfiak gyertyával állnak sort az utcákon a karneváli menetet várva. A népes felvonuláson a királynőt cigarronsok* kísérik a főtérig; a maskarás tömeg pedig hömpölyög az utcán végig körülöttük. Gyertyák lángja mindenütt, zenebona és sok mosoly. A főtéren az erkélyről a királynő megnyitja a karnevált, mindenki örjög, a téren felállított szabadtéri színpadon az ügyeletes együttes hangol és mikor a királynőt lekísérik a cigarronsok az erkélyről az emberek közé elkezdődik az igazi karnevál.

FARSANGVASÁRNAPOT MEGELŐZŐ CSÜTÖRTÖK: "XOVES DE COMADRES"

A karnevál három nagy napja, amit szinte egész Galíciában ünnepelnek, bár a különböző településeken más-más intenzitással, mert más-más napra esnek a fontosabb események. Ami mindenütt közös, hogy sok a tánc és a multság, megjelennek a féltve őrzött jelmezek és ősi játékokat játszanak hagyományaik szerint.

*A cigarrón Verín jellegzetes viselete, ami egyúttal egy régi hagyomány, egy farsangi életérzés, a ház büszkesége is. A fejükön hatalmas fa – lemez - bőr festett maszk, valamilyen szimbolikus, erőteljes állatot ábrázolva, mellény, nyakkendő, horgolt harisnya, a derékon egy nagy bőrv, amin hatalmas kolompok lógnak, kezükben ostor ezek adják meg futás közben Verín jellegzetes farsangi hangját. Azt beszélnek, hogy Verín minden házában van egy ilyen viselet, családi ereklye, és igazi büszkeség, ha valaki hordhatja azt a farsang alatt.

L A Z A

Amíg Xinzo de Límia a modern karneválok megtestesítője, addig Laza és Castro de Laza az igazi, ősi hagyományok bölcsője. A farsangi vigalom valahogy így kezdődik kora délután Lazan: a főtérre kiöntenek egy kocsi trágyát, jól felvizezik, és a jónép elkezdi dobálózni vele, azután ahogy kimosakodnak a szarból, öt óra körül hoznak jó pár zsák földet hatalmas vöröshangyákkal és újra elkezdenek dobálózni, csak most a vöröshangyákkal. Közben lassan megtelik a főtér, miután mindenkinek van már legalább egy csípése jön a harmadikkörös lisztdobálás. Száll a fehér por, közben a tömegben jó páran a hegyi tüskés bozótból kivágott ágakkal csapdosták egymást és az embereket, a peliqueirosok* fel-alá szaladgálnak csattogtatva ostoraikat. Majd bevonult a főtérre számárháton a farsang örege, kíséretében pedig egy számár vontatta kocsit, megrakva füstölt disznófüllet és orral. Erre a tömeg azonnal megrohanja a szekeret és próbált elcsenni egy-egy darabot a rakományból. Aki nem szerez legalább egy falatot a kocsirol, annak nem lesz szerencséje abban az évben, így hát az emberek nagyon komolyan veszik ezt a feladatot. A kocsi körbe van kötözve a hegyi szúrós bozóttal, a kocsin álló emberek kezében a tüskés ágak, amikkel jól megcsapkodják az arra nyúló kezeket. Közben a peliqueirosok ott szaladgáltak a kocsi körül csapkodva az ostorukkal, de van olyan is, aki lisztet szór. Igazi őskáosz! Mindenki a túlélésre játszik a tömegben. Leírhatatlan a hangulata. Mire kifosztják az embereket a kocsit, a színpadon megkezdődik a zene, a főtéren a tánc, ének, vagy csak beszélgetés a kocsi elött hajnalig.

N Ő I H U L L Á M H O S S Z
M A G A Z I N

Az esték úgy telnek, ahogy legtöbbször szoktak buli idején. Valaki a csapathoz verődik beszélgetni, vagy fordítva. Egy öreg bácsika, aki még a vállamig sem ért, mesélt lelkesen a régi időkről, amikor Franco betiltotta a karnevált, de Lazaban, Castro de Lazaban évről-évre sok férfi mégis átváltozott peliqueirosokká nem törődve semmivel. Minden mozdulatuk művészet volt, úgy csinálták, mint öregapáik, akik a dédapjuktól tanulták a hagyományt, majd vállalták a pár hónap börtönt, és a veréseket, mert csak ez illette őket, törvényszegőket. Ápolni a hagyományt, büszkeség. Különleges varázsa van a falunak, mint egy nagy család, az emberek őszintén beszélgetnek egymással, bárki bárkitől kérdezhet, bárki bárkinek bármiről mesélhet.

VIANA DO BOLO

Farsangvasárnap Viana do Boloban az a szokás, hogy kora reggel a falu összes lakója, kivétel nélkül, felveszi a házi készítésű hatalmas fa-bőr dobját, a kapa vagy a kasza fejet és beáll két oszlopba, majd a boteiro* csoportok kíséretében, a farsang ritmusára csapatokban végig vonul a menet a falun. Minden csoportnak megvan a maga saját ritmusa és olyan hangos, hogy a hallgatóság is e ritmus szerint kezd lüktetni. A legszenvedélyesebb farsangoló fiúk, lányok, asszonyok, férfiak teljes erővel verik az ütővel a dobjukat, így a felvonulás végére az összes bütykükre leverik a bőrt és jól összevezetik a dobon feszülő bőrhártyát. Így sokkal látványosabb és fájdalmasabb, van mit mesélni még hetekig az orvosnál és a kocsmában. No, de, nem az egész falu ontja a vérét a karneválért, manapság a kesztyű ott is divatba jött. A több mint kétórás felvonulást ingyen-ebéd zárja az önkormányzat jóvoltából. A főtéren sültkolbászt, bordás-kolbászt, kenyeret és bort osztanak. Igen, bordás-kolbász, nem kell mit csodálkozni! Ez egy olyan galíciai kolbász, amiben feldarabolt csontos sertésborda van, piros színű az őrölt fűszerpaprikától, ízre is finom, de az egész inkább csontos, mint húsos, sokkal lassabban és körültekintőbben kell megenni.

*A peliqueiro hagyományosan fehér inget, mélyvörös bársony rátétekkel díszített rövid kabátot, horgolt csíkokkal átszőtt, színes rojttal díszített bricseszadrágot, nagy tehénkolompos övet, hátul macskabőrből készített, elöl pedig bádóg elölappal ellátott festett famaszkot visel, ostort tart kezében.

Megjegyzés: a cigarrón és a peliqueiro jelmezek között csak a helyiek veszik észre a különbségeket, talán a legszebetűnőbb, hogy a peliqueiro maszkja hátul macskabőrrel készül, amely hiányzik a cigarrón maszkjából, de ember legyen a talpán, aki ezt a farsang hevében észreveszi!

VILARIÑO DE CONSO

A vianaihoz hasonló ünnepséget rendeznek Vilariño de Consoban is. A „boteiros” csoportok és a „fulión” menet lenyűgöző hangzással vonul végig a településen. A „fulión” minden korosztályból származó emberek csoportja egy adott településről, akik dobbal, kürttel, kapával és kaszával hangszerként használva járják végig az utcákat. Minden falunak megvan a maga hangzása, amelyet évszázadok óta nemzedékről nemzedékre adnak tovább. Ez egy szimbólum, így azonosítják magukat, és nincs két egyforma hang. A „fuliónt” a „boteiro” kíséri, aki helyet csinál a menet számára.

**A FARSANGVASÁRNAPOK
KÖVETŐ SZERDA:
HAMVAZÓSZERDA:
"MÉRCORES DE CINZA"
OURENSE**

Hamvazószerdán a szardínia temetését ünneplik. Egyszerre sír és nevet mindenki. Erre a napra egy nagy papírmásé szardíniát készítenek. Késő délután indul a menet. Zenészek kísérik, hol vidám, hol gyászos dalokat húzva. Így vonul végig a város utcáin egy sírva vigadó, fekete ruhába öltözött, korommal kifestett arcú halottas menet, amely a végső útjára kíséri a szardíniát egészen a főtérig, ahol végül elégetik, majd hajnalig mulat mindenki.

Véget ér a farsang s belépünk a böjti időszak negyven napjába.

EDINA

Fontos számomra, hogy ember maradjak, aki hálás a mindennapokban, aki képes újra meg újra érzékszervein keresztül rácsodálkozni a földi kincsekre, a természet csodáira. A Gyógyító Illatok oldalt azért keltettem életre, hogy mindazt a tudást, tapasztalatot, amit a mögöttem álló évek adtak, megosszam Veletek. A Gyógyító Illatok háziasszonyaként fogadjátok szeretettel az írásaimat a Magazinban.

*A boteiro: fából faragott, drót- és karton alapú színes papírcsíkokkal díszített maszkot visel (kb. 7 kilogrammot is nyomhat a hatalmas fejdísz). A legdíszebb viselet, amit a környéken láthat az ember, a derékon kolompok, a kézben egy „monca” (széles fabotot vagy karó), amivel helyet csinál a farsangi menetnek.

A nő a világ leghíresebb tarot-paklija mögött

Ha már egy női magazin olvasóinak írok a tarot-ról, megkerülhetetlen, hogy megemlékezzek arról a nőről, akinek a modern kori kártyavetők a legtöbbet köszönhetik. Az évszázadok során számos verziója látott napvilágot a tarot kártyának, napjainkban pedig szinte hetente születnek újabb és újabb képi világú paklik. Mégis, a világon legelterjedtebb tarot pakli (több mint 100 millió példány van forgalomban) illusztrációi egy alig ismert, ám annál bámulatra méltóbb művésznő, Pamela Colman Smith nevéhez fűződnek.

Aki kártyavetésre adja a fejét, nagy valószínűséggel a hagyományos Rider-Wait-féle pakli kártyái alapján fog bele a tanulásba. Ma már sok kártyavető tudatosan Rider-Wait-Smith paklinak hívja, ezzel is kihangsúlyozva a képzőművész szerepének fontosságát.

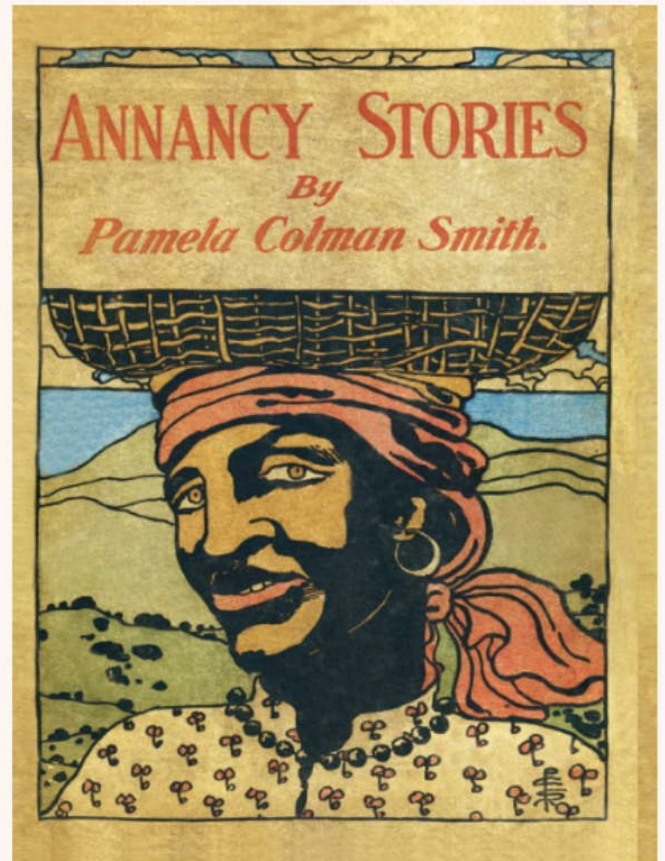
Pamela Colman Smith (1878–1951)

De ki is volt ő, és miért nem róla neveztek el a kártyát?

Pamela Colman Smith 1878 februárjában látta meg a napvilágot Angliában, jómódú szülők gyermekeként. Édesanyja jamaikai származású volt, édesapja pedig amerikai. Gyerekkorának eső tíz évét Manchesterben töltötte, aztán Jamaikába költöztek, ahol mély benyomást tett rá az ország sajátos kultúrája, népi hagyománya. 15 évesen New Yorkba költözött, ahol beiratkozott a Pratt Intézetbe művészetet tanulni. Két év után azonban félbehagyta tanulmányait, és egy utazószínház tagjaként színészkedett, emellett jelmezeket és díszleteket tervezett. Abban a korban nem volt jellemző, hogy egy jómódú fiatal hölgy a vándoréletet válassza házasság és család helyett. Ám Pamela fittyet hányt a konvenciókra, sőt, aktívan támogatta a századforduló szüfrazsett mozgalmát is. Egzotikus külsejét különleges ruhákkal hangsúlyozta ki (gyakran viselt nadrágot is), és olyan emberekkel vette körül magát, akik elfogadták kinézetét és szabad világlátását. Párkapcsolatairól keveset tudunk, de valószínű, hogy színész barátnőjéhez, Edith Craig-hez romantikus szálak fűzték, csakúgy, mint üzleti partneréhez, Nora Lake-hez, akivel évekig együtt élt. Az biztos, hogy sosem ment férjhez, és gyermeke sem született.

Édesanyja halála után visszaköltözött szülőhazájába, és független nőként mélyen belevetette magát az irodalom világába. 1901-ben londoni lakásán hetente rendezett irodalmi szalont, és saját - főként női írókat, költőket megjelentető - folyóiratot, majd kiadót indított *The Green Sheaf* címen. Az újságot nemcsak szerkesztette, de saját verseket írt bele, amikhez maga készítette az illusztrációkat. Könyve is megjelent, az egyik Annancy történetek címmel, amelyben jamaikai népmeséket dolgozott fel képekkel illusztrálva. Jó barátságot ápolt Bram Stokerral, a Drakula szerzőjével, csakúgy, mint William Butler Yeats-szel, akinek szintén készített illusztrációkat a verseihez. Ezek mellett folytatta díszlettervezői és illusztrátori munkáját is. Festményeit zenehallgatás közben alkotta, a zene ugyanis segítette felszabadítani a tudatalatti erőket, látomásokat. Álomszerű, szimbólumokkal teli képeivel már viszonylag fiatalon sikert aratott, három kiállításon is feltűntek munkái a híres New York-i Alfred Stieglitz galériában. Csakhogy a 20. század eleje nem kedvezett a nőknek sem művészileg, sem politikailag, sem társadalmilag. (Emlékezzünk rá, hogy Nagy-Britanniában csak 1928-ban kaptak a nők szavazati jogot.) Nagy hírnevet és elismertséget nem szerzett abban a korban, igazából csak az utóbbi pár évben kezdték újra felfedezni. 2022-ben az amerikai Whitney Múzeum kiállításán emlékeztek meg munkásságáról. Bár sok téren alkotott egyedül, legmaradandóbb hatást mégis a Rider-Waite tarot-kártya pakli megtervezésével és megfestésével ért el a művészet világában.

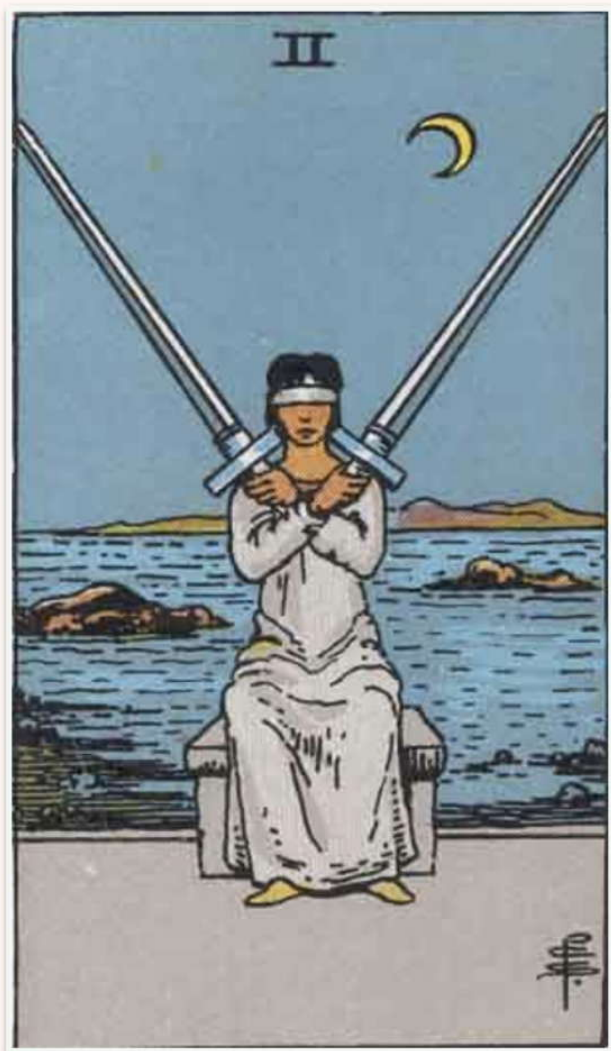

Smith-t nem elégítették ki a hagyományos egyházi tanítások, gyermekkorától kedve vonzotta az ezotéria, az okkult tudományok. Így került közel a teozófiához, azon keresztül pedig az Arany Hajnal hermetikus rendhez. Az Arany Hajnal hermetikus rend volt a kor legbefolyásosabb okkultista csoportja, melynek fő célja az volt, hogy "az akkoriban létező különböző hagyományágak összekapcsolásával létrehozzanak egy működő mágiarendszert." A csoportot 1888-ban alapította három szabadkőműves: William Wynn Westcott orvos, William Robert Woodman orvos és Samuel Liddell MacGregor Mathers. Az Arany Hajnal anyagainak oroszánrészét Mathers írta, amelyekben összegyűrt a régi mágikus szövegek kutatása során összegyűjtött információkat. Felhasználta Eliphas Levi mágiarendszerét, az egyiptomi mágiával, a görög-egyiptomi mágiával és a zsidó mágiával együtt, amelyeket egyesített a grimoárokból (középkori mágiatankönyvek), a tarotból és a keleti miszticizmusból származó elképzelésekkel. A rend hagyományai így egészen Egyiptom, a mágia és a misztérium földjének koráig nyúltak vissza.

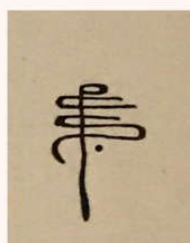

A teljesen új köntösbe öltözött tarot-kártya a William Rider és Fia Kiadó gondozásában jelent meg 1909-ben, így lett hát Rider-Waite tarot a neve. A képzőművészre évtizedeken át csupán a lapok alján megjelenő egyedi kézjegy utalt. A megjelenés óta több tucat művészt ihlettek meg Pamela illusztrációi, és számos újragondolt verziója jelent meg. Ahogy azt a történet elején írtam, az utóbbi években kezdtek el Rider-Waite-Smith tarot-nak hívni a paklit, ezzel is megadva a művésznek kijáró tiszteletet. Sőt, már létezik olyan pakli is, amit Smith-Waite Tarot Deck-nek hívnak.

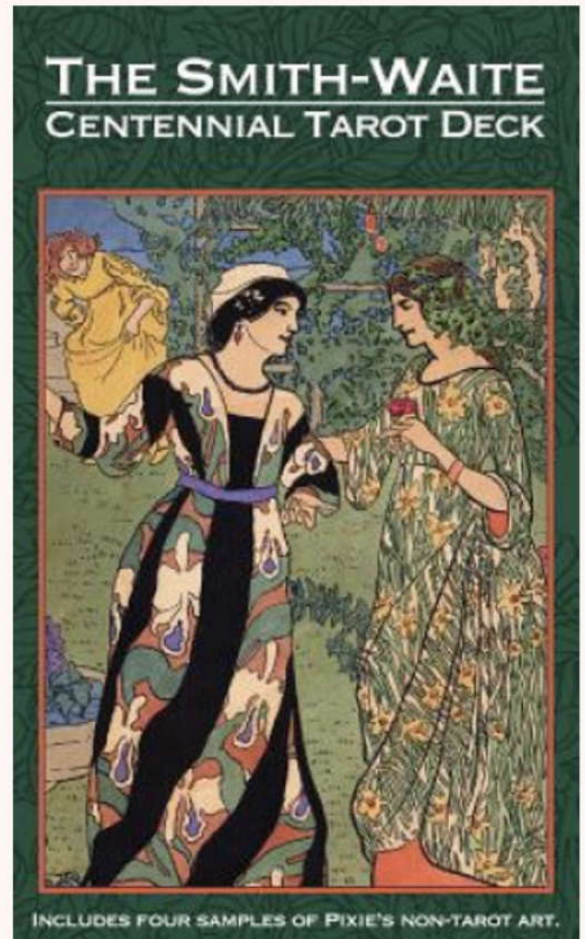
Ennek a rendnek volt tagja W.B. Yeats, aki bevezette jó barátját, Pamelát a társaságba. Pamela itt ismerkedett meg a rend egyik mesterével, Arthur Edward Waite-tel, aki egy új, 78 lapos tarot kártyapakli megalkotását tűzte ki célul. Ennek a tervnek a megvalósításához kérte fel Smith-t, hogy készítsen új képeket. A korábbi tarot kártyák lényegesen egyszerűbb kivitelezésűek voltak, a mai franciakártyához hasonlatos szimbólumokkal. Waite konkrét iránymutatást adott a 23 fő lap, másnéven a nagy arkánum allegorikus lapjainak megtervezéséhez, de a kis arkánum képeit teljesen Smith-re bízta. Smith - felhasználva ezoterikus ismereteit, az ősi szimbólumokról szerzett tudását és sajátos látásmódját, művészi kifejezőmódját, életre keltette a ma legszélesebb körben ismert tarot-kártyát. Minden egyes lap számos információt kódol, minél tovább vizsgálja őket az ember, annál több jelentésréteget fedezhet fel benne. A pakli megértéséhez Waite írta meg az útmutatót Kulcs a tarot-hoz címmel.

Pamela Colman Smith kézjegye (PCS) minden kártyalap jobb szélén megtalálható

Modern-kori népszerűségében véleményem szerint közrejátszik, hogy a spiritualitáshoz való visszatérés egyre inkább foglalkoztatja az embereket. Napjainkban egyre fontosabb a befelé figyelés, a kapcsolódás önmagunkkal, társainkkal, a világmindenséggel. A racionális világon túl igyekszünk megtalálni a láthatatlan összefüggéseket, életünk mélyebb értelmét. A spirituális gyakorlatok, mint amilyen a tarot kártyavetés is, segítenek saját magunk és mások megértésében, megismerésében, irányt mutatnak és erőt adnak. Emlékeztetnek arra, hogy ugyanazokra a kérdésekre keressük a válaszokat, mint elődeink, ezzel összekötve minket téren és időn át. Pamela Colman Smith illusztrációi nem mások, mint egy közös nyelv képi megnyilvánulásai, egy olyan nyelvvé, amely bármely ember számára dekódolható nemtől, vallástól, fajtól, korszaktól függetlenül.

Pamela Colman Smith elszegényedve halt meg angliai otthonában 1951 szeptemberében. Vagyontárgyait, képeit elárverezték, abból fizették ki adósságait. Ismeretlen helyre temették.

Sokáig elhittem, hogy a világ annyi, amennyit látok belőle. Aztán szép lassan elkezdtem érzékelni olyan dolgokat, amik a megszokott érzékszerveinkkel felfoghatatlanok. Egy végtelen kozmosz tárult fel előttem, aminek egyszerre vagyok része és egésze. Szenvedélyemmé vált a Tarot, ami ezt a két világot köti össze kifinomult szimbólumaival. A célom, hogy a lapok üzeneteit közvetítve bepillantást nyújtsak ebbe a varázslatba.

Kriszta

Felhasznált irodalom:

<https://news.artnet.com/art-world-archives/pamela-colman-smith-rider-waite-tarot-2163627>

https://www.hermit.hu/golden_dawn_az_arany_hajnal_hermetikus_rend_80

A hónap lapja: Az ördög

Mikor azon merengtem, melyik lapot válasszam február hónapra, kezembe vettem a Nagy Arkánus lapjait, és egyesével átnéztem őket. Biztos voltam benne, hogy a megfelelő képen megakad majd a szemem, és egyből tudni fogom, ez az! Így is lett. A választásom pedig az Ördög lapjára esett, mivel az ijesztő arcú, kecskeszarvú férfialakról a busójárás félelmetes maszkjai jutottak eszembe.

Február az utolsó téli hónap, hamarosan felkelnek téli álmukból a növények, állatok, mi is levetjük meleg öltözetünk, és várjuk a természet újraéledését, a nap melegét. A tél végét farsangi mulatsággal ünnepeljük, elűzzük a hideget, a sötétet, hogy helyet csináljunk a fénynek, az új életnek. Február általában a nagyböjt kezdetének az ideje is, amikor testünket tisztítjuk meg. (A hónap neve a szabin februm, „tisztulás” szóból ered.) Az ünneplés végén a hagyomány szerint máglyát gyújtunk, elégetjük a telet szimbolizáló szalmabábut, és a tűz átalakító erejével megtisztul a lelkünk is. A mohácsi busójárás is egy ilyen téltemető népszokás, aminek legfontosabb célja a „poklade”, az átváltozás, az átalakulás. A maszk mögé bújva egy napra akárki lehetsz, megteheted azt, amit máskor szégyelnél megtenni. Amint felveszed az álarcot, levetheted a gátlásaidat, nem a megszokott korlátok határozzák meg, ki lehetsz és mit tehetsz. Átmeneti időre kiélheted a legbelsőbb vágyaidat, amiket a hétköznapi életben elrejtasz a lelked legmélyére, netán még le is tagadod őket.

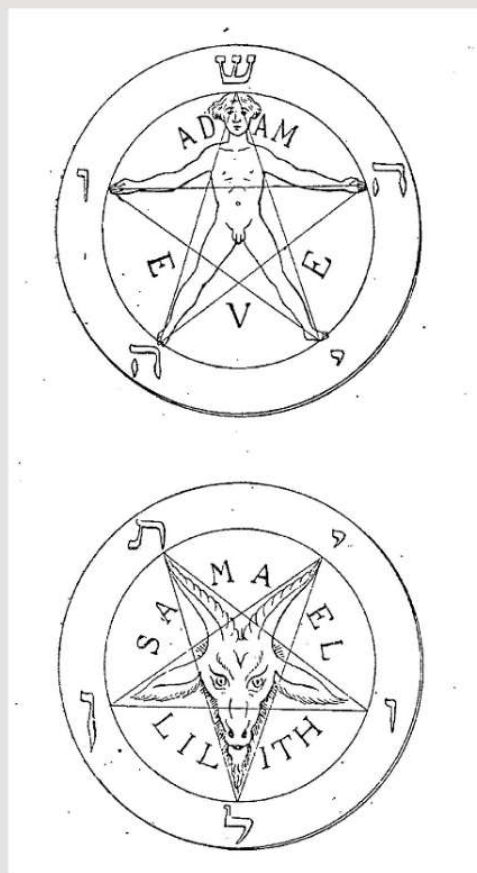
Az Ördög lapja is pont ezekre a legrejtettebb ösztönökre, forrongó vágyakra emlékeztet minket. És amikor az „Ördögről” beszélünk, valójában saját belső démonunkat értjük alatta. Primitív ösztöneink, elnyomott vágyaink, félelmeink, korlátozó hiedelmeink, függőségeink, romboló szokásaink, egónk. Igen, lehet, hogy meglepő, de az Ördög nem egy külső démoni erő, amely minket akaratunk ellenére fogva tart, miközben mi tehetetlenül vergődünk az irányítása alatt. Az Ördög a mi részünk, egyik felünk, az árnyoldalunk, akit nem megtagadni kell, hanem elfogadni a létezését, aztán megszelídíteni. Köztudott, hogy minél jobban harcolsz a csábítás ellen, annál inkább érzed a készletét, hogy elcsábulj. Pont ezért az ellenállás, a küzdés csak még jobban megszorítja láncaidat. Nézzük, mit rejtenek ennek a lapnak a szimbólumai!

Az Ördög lapjának szimbólumai

Az Ördög lapjának központi alakja Baphomet, aki egy félig férfi, félig kecske testű lény, hasonlatos Pánhoz, a görög istenhez. Baphomet eredetileg a jó és a rossz, a férfi és a nő, az ember és az állat, általánosságban az ellentétek közötti egyensúlyt szimbolizálta. Csak később vált "bűnbakká", Sátánná, szimbóluma és okozója mindannak, ami gonosz.

Pamela Colman Smith lapján az Ördögnek - könnyed angyalszárnyak helyett - vámpírszárnyai vannak, egy olyan lényhez hasonlóan, amely uralja a levegőt, és ha akarja, kiszívja az életet áldozataiból. Hipnotikus tekintete mágnesként hat, és elvarázsolja, hatalmába keríti azokat, akik közel kerülnek hozzá. Feje felett egy fordított ötágú csillag, másnéven pentagram látható - a sötét mágia és az okkultizmus jelképe. Az, hogy ez a jel a fején, egész pontosan a koronacsakrájánál található, utalás arra, hogy milyen fontos tudatosan felismerni a bennünk bújkáló sötétséget. Csak így leszünk képesek ugyanis felszabadítani magunkat a negatív befolyások alól.

Jobb kezét felemelve tartja, két-két ujját külön összezárva, ami eredetileg egy ősi zsidó áldó gesztus, bár a modern korban inkább a Star Trek filmsorozat vulkáni üdvözléseként híresült el. Egyúttal a szétszakadást is szimbolizálja, utalva arra, hogy a kezdetek kezdetén egységben léteztünk a világmindenséggel, férfi és nő is egy volt. Csak később váltak szét, és azóta is keresik egymást az újraegyesülés vágyától fűtve.

A Szaturnusz szimbóluma

Mindenkiben benne él az Egység emléke, a földöntúli boldogság és béke konstans állapota, mivel egykor átéltük már. Az Ördög az ez utáni erős sóvárgásunkat használja ki, hogy a markában tartsa a férfit és a nőt. Bár látszólag lehetséges a beteljesülés, az extázis csak rövid ideig tart, és többnyire fizikai síkon valósul meg, ezért kielégítetlen marad a vágy.

Nagyon érdekes az az alig észrevehető jel, ami az alak jobb tenyerén látható: ez nem más, mint a Szaturnusz bolygó szimbóluma, ami a korlátozás törvényére hívja fel a figyelmünket. Emlékeztet rá, hogy itt a földi síkon el kell szenvedjünk a fizikai törvények korlátait. Meg kell tanulnunk úgy alakítani életkörülményeinket, hogy az anyagi forma világában helytálljunk, ugyanakkor megmaradjunk egy magasabb tudatszinten. Tegyük eleget kötelezettségeinknek, élvezzük a bőség adta lehetőségeket, de ne váljunk rabjává a materiális javaknak, az élvezeteknek. Az Ördög tehát egy igazi tanítómester, aki nem prédikálva tanít, hanem jellemfejlesztő kihívások elé állít minket, hogy a tapasztalás útján magunk értsük meg a leckét.

Az Ördög bal kezében egy fáklyát tart fejjel lefelé, ami azért érdekes, mert a fény általában fentről árad felénk - legalábbis az isteni fény. De a démoni világban minden fordítva van: Amint lent, úgy fent. Egyúttal fricska is, hiszen ki gondolná, hogy pont az Ördög hoz fényt a sötétségbe?

Az ijesztő félig ember, félig kecske alak egy fekete oszlopon üldögél, ami egyesek szerint nagyon emlékeztet a kába-köre, a mekkai nagymecset belső udvarán található szentély fekete meteorit kövére. Mint ahogy nem tudjuk, a sötét meteorit honnan származik, azt sem tudjuk, mit rejt a saját belső "fekete dobozunk". Egészen addig, amíg ki nem nyitjuk a fedelét...

Az Ördög lábánál egy férfi és egy nő áll, mindketten meztelenek, és az oszlophoz vannak láncolva. Úgy tűnik, mintha akaratuk ellenére lennének itt - de közelebbről nézve észrevehető, hogy a nyakuk körüli láncok lazák és könnyen levehetnék, ha akarnák. Más szóval ők egyben a foglyok és a fogvatartók. Mindkettőjük fején kis szarvak vannak, csakúgy, mint az ördögnek, jelezve, hogy minél tovább maradnak itt, annál inkább válnak hozzá hasonlóvá. A farkak az állati hajlamok és a primitív ösztönök szimbólumai, míg farkukon a szőlő és a tűz a gyönyörre és a vágyra utal. A csupasz testek a télen lecsupaszodott fákra emlékeztetnek. Felszínre kerülnek a legbelsőbb gondolataink, érzéseink, hibáink, amiket hiába próbálunk elnyomni, elrejteni. Amint bent, úgy kint. Amikor tükörbe nézünk, szembetalálkozunk belső démonjainkkal.

Mit üzen az Ördög lapja?

Ez a lap az árnyoldaladat és azokat a negatív erőket szimbolizálja, amelyek visszatartanak attól, hogy önmagad legjobb verziójává válj. Lehet, hogy negatív szokások, függőségek, viselkedésminták, gondolkodásmódok, kapcsolatok hatása alatt állsz. A rövid távú öröme és a hosszú távú szenvedés két véglete közé szorítva érzed magad, mintha nem lenne más választásod. Ha az azonnali kielégülés útjára lépsz, eladod a lelked az Ördögnek. Átadod neki az életed feletti irányítást, és a képzeletbeli láncot a nyakadra akasztod. Tehetetlenül vergődsz abban a veremben, amibe magad sétáltál bele. Úgy véled, nincs hatalmad a saját viselkedésed, életed felett. Tudod, hogy amit teszel, az káros magadra és talán másokra nézve is, mégis folytatod, mert nem érzel elég erőt magadban ahhoz, hogy változtass. Hogy megszabadulj ezektől az – eddig téged szolgáló, de mostanra terhessé vált – mintáktól, szokásoktól, vissza kell szerezned az önmagadba vetett hitet és akaraterőt.

Amikor ezt a lapot húzod, tekints rá úgy, mint egy lehetőségre. Arra bátorít, hogy tudatosítsd és szembenézz azokkal a dolgokkal, amik korlátoznak abban, hogy legjobb önmagad legyél. Igenis van választásod! Ne hidd, hogy a régóta fennálló függés egyik pillanatról a másikra elmúlik, vagy hogy nem fogsz néha visszatérni "rossz" hiedelmeidhez, szokásaidhoz, kapcsolataidhoz. Fontos, hogy türelmes légy önmagaddal, és vedd körbe magad olyan emberekkel, akik erősítik benned a hitet, az önbizalmat, és bátorítanak, amikor elgyengülnél. Az első lépés legyen a felismerés, a tudatosítás. Tedd fel magadnak ezeket a kérdéseket:

1. Mi az, amit túlzásba viszek? Milyen önpusztító szokásom van?
2. Mi az az érzés, amit pótolni próbálok az ártó szokásommal?
3. Milyen gondolataim vannak magammal kapcsolatban, amik visszatartanak attól, hogy megvalósítsam a vágyaimat?
4. Melyik kapcsolatomban van jelen a függőség a másiktól? Én függök túlságosan valakitől, vagy valakit függésben tartok? Mit nyerek ebből a kapcsolatból?
5. Csapdában érzem magam a munkahelyemen?
6. Másokat hibáztatok a sorsomért?
7. Szabotálom magamat?
8. Milyen rejtett vágyaim vannak, amiket félek bevallani, amiket elfojtok magamban?
9. Érzek irigységet, féltékenységet, mohóságot, hatalomvágyat, ami miatt szégyenkezem? Honnan ered ez az érzés? Mi az, amit valójában hiányolok?
10. Mi az én szerepem abban, hogy kialakult ez a függőség/szokás?
11. Mitől védett meg engem eddig ez a függőségem/szokásom/hiedelmem?
12. Milyen más (építő) viselkedéssel, gondolkodásmóddal tudnám kielégíteni ugyanazt a vágyamat, amivel nem ártok sem magamnak, sem másoknak?
13. Mit tehetek azért, hogy változtassak a helyzetemen? Mi az első lépés, amit megteszek már ma?

A kötést egyedül Te oldhatod fel! Amint felismered, hogy az Ördög a te félelmeidből, egódból, kételyeidből, önostorozásodból, indulataidból táplálkozik, visszanyerheted szabadságodat és az irányítást az életed felett. Ha már február a megtisztulás hónapja, kezdjük el a "fekete dobozunk" kisöprését most, hogy helyet adjunk egy magasabb verzióknak, és a teremtő erőket önpusztítás helyett önmagunk épülésére fordítsuk.

Felhasznált irodalom:

https://jelesnapok.oszk.hu/prod/unnep/februar_bojtelo_hava_teluto_jegbonto_hava

<https://csodalatosmagyarorszag.hu/hirek/mohacs/mohacsi-busojaras-erdekessegek-a-mohacsi-telkergetesrol/>

<https://astromoni.webnode.hu/ujdonsagok/bolygok-es-szimbolumaik/szturnusz/>

Farsangi kavalkád az élet

Egy bizonyos farsangi kosztüm különösen élő emlék maradt bennem. Amikor Esthajnalcsillagnak öltöztem általános iskolában. Ahogy magamra vettem a palástot és a fejdísz, átváltoztam. Emlékszem, akkor nem tudtam volna megfogalmazni pontosan, de most visszanezve igen. Levethettem azt a személyiséget, akinek gondoltam magam, és belebújhattam egy más formába, más szerepbe, anélkül, hogy beleragadtam volna. A jelmez saját készítésű, ezért éveken keresztül megmaradt, és bizonyos időközönként készíttetés éreztem arra, hogy magamra öltsem a mélykék színű arany csillagokkal teleragasztott palástot, hogy átéljem az átváltozás érzését, ami kivétel nélkül felemelő élményt adott.

A világ egy nagy farsangi színtér.

Megfigyelésem szerint, ha az ember nem tud változni, a természet fogja erre rákényszeríteni. A tükörbe nézve egyszerűen követhetjük az évek múlását, ahogy magasabbak, szélesebbek, szebbek leszünk.

A felnőtté válás, felnövést természetes folyamat, el is várja tőlünk a világ, hogy hamar a hasznára legyünk. Az idősödés, öregedés már más gond, arra nincs felkészítő tanfolyam. (És ezek csak az életkor változásával járó szerepváltások.) Persze látjuk, mert ott zajlik a szemünk előtt rokonainkkal, barátainkkal, családtagjainkkal, de mivel a szemünk előtt zajlik és mögé nem látunk, kapunk egy fordított képet olyankor, ha a tükörbe nézünk. Akkor a folyamat magunkban másképpen zajlik?

Az élet nevű farsangi bálban pörgünk, forgunk szerepeket váltunk, óvodásból iskolásba, iskolásból felnőttbe, felnőttből halandóvá válunk. Persze vannak kivételek, de mégis, te, aki olvasol még itt vagy, tehát jól megvizsgálhatod magadon is a folyamatot. Néha könnyű, máskor nehéz egy-egy szerepbe beleélni magunkat.

Óvodában például emlékszem, amikor egy fotó erejéig felvettem a királylány ruhát, soha nem felejttem el az érzést, tényleg királylánnyá váltam, és hagytam, hogy annak érezzem magam. Gyönyörű ruhám könnyedén segített átváltozni. Tündököltem, szinte el sem hittem, hogy ez velem történik, de vissza kellett vedlenem, és könnyedén tettem.

A következő hullámok az iskola tengerén értek, a gyermeknek tovább kell lépnie, ha akar, ha nem, iskolába jár, új arcok jelennek meg, más szokások alakulnak ki. Persze belül ellenkeztem, de valahogy alkalmazkodtam.

Melinda

Az élet egy kaland, és tapasztalatom szerint, nem feltétlen csak könnyű, de aki az úton jár, az már kalandor. Ezekről a kalandokról szeretek írni, mesélni, beszélgetni. Mindannyiunknak van története, azért is vagyunk itt, hogy megosszuk egymással. Remélem abban a pár percben, amíg minket olvasol sikerül kikapcsolódnod.

Még mindig velem van az első iskolatászkám képe, illata, ahogy bepakoltam, és ahogy az iskolában kinyitva legszívesebben elsírtam volna magam, mert az otthon volt benne. Az idő pedig kézen fogva vitt tovább, mert az idő nem áll le, és amíg itt vagyunk, mi sem.

Az iskolás szerepet felváltotta a jó munkás szerep, a barátnő szerep, az anya szerep, a női szerep és a sor vége láthatatlan. Viszont egy-egy szerep közben ki lehet tekinteni, ránézni kicsit kívülről az életre, benne önmagadra, hasonlóan, ahogy könnyedén rá tudunk nézni mások életére, amikor segítünk, támogatunk, ítélkeznénk, okoskodunk felettük. Biztosan mindannyian ismerjük a pillanatot: ott vagyunk a bálban, és önfeledten nézzük a többi társunkat, ahogy felvonulnak vicces, színes, ötletes, formabontó jelmezeikben.

És húzzuk, és vonjuk, és tesszük, és vesszük, és boldogulunk és elbukunk. Közben ebben a farsangi kavalkádban, a színpalack mögött ott ül az Ember. Az Ember, aki olvassa ezt a cikket és érti, érzi, hogy valójában mi a fontos, mi a lényeges, mit, miért tesz vagy nem tesz. Az Ember, akinek van egy olyan része, amit úgy érez, hogy nem változik, nincs benne teljesen ebben a bálban, de figyel és sokszor, amikor a tükörbe néz, nem érti, hogy hová tűnt el az idő, és hogyan lehetséges, hogy van egy része, aki mindennek ellenére állandó. A szemlélődő, aki benned is ott él segíthetne érteni és látni önmagad is, nem csak másokat. És ebben sincs semmi újdonság, ezt te nagyon jól tudod...

Mindannyian csillagok vagyunk.

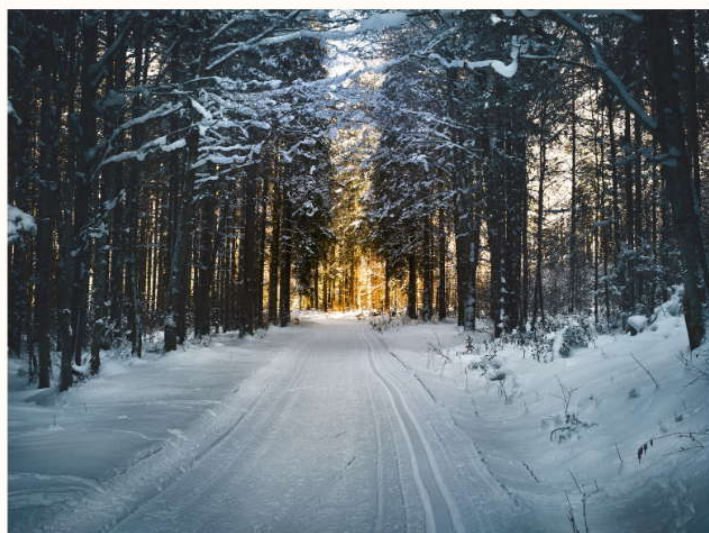

EGY TÉLI TÖRTÉNET

A Tél átsuhant az egyik utcán, és feltűnt neki, hogy a fény tovább kitart, de még nem akart ezzel foglalkozni, túlságosan elfoglaltnak érezte magát. Épp egy nő fordult be a sarkon, friss, illatos, hosszú haja csodásan beszárítva, így sietett boldogan a fodrásztól kocsijához, amikor hatalmas szél támadt, és nem tudott időben cselekedni. Hajába belekapott, szálaikat ezerfelé fújta, repítette feje körül, és miközben hangosan bosszankodott, a Tél csak nevetett és odébbállt.

A következő delikvensét várta, szeretett meglepetést okozni. Felmérte a terepet, figyelgette az embereket, de egy idő után elunta magát. A tavak fölé kúszott, mert nagyobb feladatot akart végrehajtani. Fagyasztott, felhőket fújta, és közben kimondottan élvezte, ahogy az emberek dideregve menekültek befelé a melegbe. A fák nagyokat sóhajtozva ingatták ágait, látva a Tél csínytevéseit, de azt is tudták, hogy nem tarthat már sokáig, lassan érkezik a meleg, a Nap másképpen mozgott felettük.

Történt pedig nem sokkal ezután, hogy a Tél egy padon ülve merengett maga elé, amikor hatalmas zajjal-robajjal ijesztő tömegek érkeztek megzavarva elmékedéseit. Mindenféle színes, furcsa ruhákban támadtak tömegesen neki, és üldözőbe vették. Hanyatt-homlok menekült, százszor feltette a kérdést, vajon hogyan vehették észre? Nem tűnt fel neki, hogy a népek nem látták őt, csak a belső késztetést érezték, hogy üldözőbe vegyék, mert elégük lett a sötét, hideg napokból, és a fény érkezésével elég erőt érezték, hogy besegítsenek a természetnek.

Addig menekült, amíg egy csodás, hidakkal tarkított olasz városban le nem ült a gondolákkal teli víz partjára. Tisztában volt a változás szükségességével, a dolgát nagyon is jól értette, viszont csínytevései és csodái ellenére szeretett elmerengeni különböző tájakon, mert habár azt mondják, hogy szürke és egyszínű, mégis csodásnak látja magát. Szerinte a hideg semmivel sem félelmetesebb, mint a víz, vagy a meleg nyár, esetleg egy sebes folyó. Ahogy így elmékedett, hirtelen, a legnagyobb csendben hajolt oda hozzá egy fura alak, maszkjának ijesztő, kifejezéstelen kinézete ledöbbsentette. Lassan körbenézett, és mindenfelé ilyen kifejezéstelen, színes, fura embereket látott.

Annyira megrémült, hogy ereiben megfagyott a vér és ott a járdán apró jégkockává húzta össze magát, majd nagyot koppant a kövön. Pár pillanatig moccani sem mert, ennyi embert rég látott egyszerre az utcákon, rémülete erősödött. Nincs ehhez hozzászokva. Az ő évszakában az emberek akkor vannak az utcákon, ha muszáj ott lenniük, nagy részük a melegben gubbaszt. Odébb repült, de ismét egy olyan helyen találta magát, ahol a népek tömegesen vonultak az utcákon hangos zenével és ijesztő színes ruháikkal űzve őt, akit soha nem láttak. Hát mit vétett már megint, a sok ezredik alkalommal?! Még itt is, ebben a hegyekkel tarkított országban, ahol egész évben vannak havas csúcsok? Nem bírta tovább, feladta, és sokadszorra költözött olyan tájakra, ahol a fény elkezdte visszahúzni magát. Követte az ösztöneit, de az embereket még mindig nem értette.

– Micsoda jó kis történet – gondolta magában az ember kényelmes foteljában a kandalló előtt, majd elmosolyodott, és elindította Vivaldi, A négy évszakának – Tél részletét. Maga elé emelte bögréjét, és kortyolt egyet meleg teából, majd lehuny szemmel élvezte a zenét. A zenét, ami zajból összeállva zengeti meg az embert, sejtéig hatolva.

Télből a tavaszba - Várakozás

A természetnek viszonylag egyszerűen sikerül átlépnie saját árnyékát, a Föld mozgásának köszönhetően indul az olvadás, az illatozás, a szépülés, színesedés, érkezik a tavasz. A tavasz szava csendesen hívogató, előfordul, hogy februárban már érzem az illatát. Olyankor alig várom, hogy meleg legyen, megtörténjen a változás, és ettől a változástól nem félek, mert nagyjából tudom, mire számíthatok. A természet folyamatos átalakulása elkerülhetetlen és az ember számára megkerülhetetlen. Ha belegondolok abba, hogy mit tehetek, akkor csak egyetlen jó szó jut eszembe, az idomulás. Olyan idomulás, ami közben időnek kell eltelnie, így lassan folyamatosan, szinte alig észrevehetően érkezik az új évszak. A február ígéretekkel teli, és az emberek úgy érzik, az egész részeként besegítenek a természetnek a tél elűzésében, miközben kénytelenek kivárni az időt. Az idomulásban tehát ott van a várakozás, az a cselekvés, amikor a természetet is figyelembe véve látszólag a semmittevés állapotában vagyunk. (A tél egy ideig csodás, de azért jöjjön már meleg!)

Tehát a várakozás egy olyan élmény, ami az élet elkerülhetetlen része. Legyen szó egy fontos eseményről, találkozóról vagy egy eredményről, a várakozás különféle érzéseket és gondolatokat ébreszt bennünk.

A várakozás kezdetben izgalommal tölthet el, az eljövendő időszak lehetőséget kínál az új tapasztalatokra, és előrejelzi, hogy az életünk változni fog. Ez a pozitív izgalom motivációként szolgálhat, serkentve bennünket az előkészületekre, a készülődésre.

A motiváció érzése nem feltétlen a fejünkben jelenik meg először, inkább egy testi jelenség, belső indíttatás, tűz.

Ezzel egy időben, esetleg késleltetve kialakulhat a türelmetlenség érzése is. A kíváncsiság és az izgalom mellett a kérdések és a bizonytalanság felszínre kerülhetnek. A türelmetlenség már a gondolatok eredménye, a fejünkbe érkező gondolatok és kérdések tömkelege türelmetlenséget eredményez, egyfajta próbatétel lehet, amely során meg kell tanulnunk kezelni az idő múlását és elfogadni, hogy néha bizony várni kell. A farsangi mulatság tökéletes a figyelem elterelésére, a várakozás időszakának színesebbé tételére, és a tavasz érkezésének erősítésére. Hangos, zajos, zenés, színes kavalkádok hömpölyögnek az utcákon, a különböző szokások országoként eltérőek, de törekvésükben megegyeznek.

A várakozás szerves része az életünknek, és az élmények értékét gyakran a hozzáállásunk alakítja. A tudatosan és pozitívan átélt várakozás segíthet abban, hogy az életünk egyre több pillanatát méltányoljuk és értékeljük.

Ebből a szempontból a várakozás a változás és a fejlődés lehetőségét hordozza. Ahelyett, hogy csak az eredményre koncentrálnánk, érdemes figyelni a folyamatra, és levonni a következtetést azzal kapcsolatban, hogyan éljük meg ezt az időszakot. Közben elfoglalhatjuk magunkat, például tehetünk nagy sétákat, barangolhatunk olyan utcákban, helyeken, ahol még sosem jártunk, meglephetjük magunkat egy kád fürdővel és arcpakolással, süthetünk egy új sütit, esetleg részt vehetünk egy farsangi bálban, a sor szinte végeláthatatlan. A várakozás egyik értéke abban rejlik, hogy lehetőséget ad a belső erőforrásaink felfedezésére, türelmünk fejlesztésére és a jelen pillanatok értékelésére.

Ezalatt csendben érkezik a tavasz.

AI segített a cikkkel

Ahol még megtalálhatsz minket:

SZERZŐK

Melinda

[/tanleymilet](#)

[@tanleymilet](#)

<https://tanleymilet.com>

Edina

[/gyogyito.illatok](#)

[@gyogyito illatok](#)

<https://www.gyogyitoillatok.hu>

Kriszta

tudatossagtarot@gmail.com

NŐI HULLÁMHOSSZ

M A G A Z I N

Copyright © 2024 **Női Hullámhossz Magazin**. Minden jog fenntartva.

A kiadvány a Canva ingyenes verziójával készült: <https://www.canva.com/join/qpg-pjl-mlm>